

РЕШЕНИЕ

№ 2378

гр. София, 10.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.03.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **10334** по описа за **2017** година докладвано от съдия Любка Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185-196 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, вх. № 25317 от 30.08.2017 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ), на Сдружение с нестопанска цел „СЪЮЗ НА ПОГРЕБАЛНИТЕ Ф. В Б.“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място]-1202, район „С.“ – СО, кв.О., [улица], ет.2, ап.3, представлявано от председателя си А. Б. А., срещу чл.33, 34, 35, 36 и чл.37 от раздел V на Наредба за гробищните паркове и погребално обредна дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 437/20.07.2017г. на Столичен общински съвет при Столична Община, съгласно протокол №37/ 20.07.2017г.

С жалбата съдът е сезиран с искане да отмени наредбата в обжалваната ѝ част, доколкото същата противоречи на чл. 4, ал.1 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (ЗОАРАКСД), тъй като недопустимо нормативно се въвежда и регламентира регистрационен и разрешителен режим, без органът за местно самоуправление да разполага с правомощия за това и същото да е изрично забранено от визираната в ЗОАРАКСД разпоредба при извършване на дейността на погребални и каменоделски услуги, макар наименован като процес на „вписване в информационен масив”. Сочи се в жалбата, че оспорените текстове са приети в противоречие на Решение №

13046/03.12.2015 г. на Върховен административен съд (ВАС), постановено по адм. д. № 14112/2014 г. по описа на същия съд, като с обжалваните текстове се „дублира“ съдържанието на отмените вече от съда текстове от Наредбата за гробищните паркове и погребално-обредната дейност на територията на СО, приета с Решение № 368 на СОС по Протокол № 107/26.04.2007 г., изм. и доп. С Решение № 158 по Протокол № 62 от 25.03.2010 г.

Посочва се и колизията на нормите с Решение № 109/27.02.2007г. на К., постановено на основание чл.7, ал.1, т.3 от З. (отм.), както и с разпоредбата на чл.75, ал.2 от АПК. Твърди се, че в настоящия случай, липса законова уредба или такава от по-висока степен, по чието приложение да се приемат оспорените текстове от наредбата на Столичния общински съвет. По смисъла на чл.76, ал.3 от АПК издаваните от общинските съвети нормативни актове имат вторичен и производен характер спрямо законите, като са с по-висока степен на конкретизация и ограничено териториално значение, но не могат да установяват изисквания, регистрационни или лицензионни режими, както и тежести, когато липсва въобще законова нормативна уредба, уреждаща отношенията свързани както в настоящия случай с погребално обредна дейност.

Прави се искане за отмяна на чл.33-37 от раздел V на Наредба за гробищните паркове и погребално обредна дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 437/20.07.2017г. на Столичен общински съвет при Столична Община, съгласно протокол №37/ 20.07.2017г.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се представлява се от адв. В. М. – АК-К. (пълномощно л.261, преупълномощена от адв. И. А. – АК-П.) и адв. И. А. – АК-П. (пълномощно л.262-264), които поддържат жалбата и молят същата да бъде уважена. Адв. А. представя писмени бележки, претендира присъждане на направените по делото разноски.

С писмо, вх. № 36579/20.12.2017 г. по описа на АССГ е изпратен от Столичен общински съвет (СОС) и постъпил протест от Явор Димитров – заместник градски прокурор при Софийска градска прокуратура също срещу чл.33, чл.34, чл.35, чл.36, чл.37 и чл.38 от раздел V на Наредбата за гробищните паркове и погребално обредна дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 437/20.07.2017г. на СОС при Столична Община, съгласно протокол №37/ 20.07.2017г. Протестът е постъпил в СОС с вх. № 19397 от 12.12.2017 г. В същия се излагат аргументи за нищожност на посочените разпоредби по аргументите идентични с тези по жалбата на Сдружение „Съюз на погребалните фирми в Б.“.

В съдебно заседание представителят на Софийска градска прокуратура, участващ по реда на чл. 192 от АПК и заявител на протеста - прокурор Д. от СГП поддържа същия по изложените в него съображения. Прави искане да бъдат обявени за нищожни посочените в Наредбата разпоредби от чл. 33 до чл.38. Поддържа жалбата на С.. Не претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – Столичен общински съвет, чрез процесуалния си представител – юрк. И. Д. (пълномощно л.260) оспорва жалбата, без да изрази конкретно становище по оспорването. Представя становище от ОП „Гробищни паркове“ – СО адресирано до директора на Дирекция „Секретариат“ на СОС без да изрази становище дали поддържа същото. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съобщението за постъпилата жалба на Сдружение „Съюз на погребалните фирми в

Б.“ и образуваното адм.д. № 10334/2017 г. е обявено по реда на чл.181, ал.1 и ал.2 във вр. с чл. 188 от АПК, чрез публикуване на обявлението в бр. 94/2017 г. на „Държавен вестник“ (л.220) и в сайта на АССГ, както и чрез поставяне на обявление в сградата на АССГ (255-256) като по делото като заинтересовани страни по смисъла на чл.189, ал.2 от АПК са встъпили:

1. „РИТУАЛ“ – Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], вх.Б, ет.3, ап.15, представлявано от управителя М. Д. Г. (л.218-230) и
2. [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Студентски“, [улица], ет.6, представлявано от управителя Е. Р. Л. (л.231-254).

В с.з. дружествата, присъединили се към оспорването се представляват от адв. В. М. (пълномощно л.222, л.265 и договор за правна помощ - л.264 за [фирма] и договор за правна помощ и пълномощно за [фирма] – л.266-267), която поддържа съображенията изложени в жалбата на Сдружение „Съюз на погребалните фирми в Б.“. Претендира направените по делото разноски от двете фирми.

Административен съд София-град в настоящия си първоинстанционен тричленен състав, като обсъди доводите на страните и прецени доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Съгласно разпоредбата на чл. 187, ал. 1 от АПК подзаконовите нормативни актове могат да се оспорят без ограничение във времето. В случая Наредбата за гробищните паркове и погребално – обредната дейност на територията на СО приета с Решение № 437 по Протокол № 37 от 20.07.2017 г. на СОС е подзаконов нормативен акт по смисъла на чл. 75, ал. 1 от АПК, тъй като съдържа административноправни норми, отнася се до неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие. Приемането му е от компетентността на Столичния общински съвет (СОС) като орган на местната власт и местното самоуправление, съгласно чл.138 от Конституцията на РБ и чл.18, ал.1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), който се избира от жителите на общината при условия и по ред, определени от закона.

Предмет на оспорване в настоящето производство по жалбата на Сдружение „Съюз на погребалните фирми в Б.“ са разпоредбите на чл.чл. 33, 34, 35, 36 и 37 от раздел V на Наредба за гробищните паркове и погребално обредна дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 437/20.07.2017г. на Столичен общински съвет при Столична Община, съгласно протокол №37/ 20.07.2017 г., а по протеста на Явор Димитров – заместник градски прокурор при Софийска градска прокуратура са разпоредбите на чл.33 - чл.37 и чл.38 от цитираната Наредба.

Като самостоятелни разпоредби от такъв акт тяхното оспорване пред съд е регламентирано в дял трети, глава X, Раздел III, чл.185-196 от АПК. Наредбата съдържа вторични правни норми, които създават общи задължителни правила за регулиране на обществени отношения в границите на съответната община. Съгласно чл. 186, ал.1 от АПК, право да оспорват подзаконов нормативен акт имат гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения. Съгласно, ал.2 на цитираната разпоредба, прокурорът може да подаде протест срещу акта, т.е. законодателят е предоставил правомощията по оспорване на подзаконов нормативен акт чрез подаване на протест на прокурора, без разграничение за йерархическата му поставеност в системата на прокуратурата, с оглед общата компетентност на

прокуратурата по чл. 127, т.5 от Конституцията на РБ и чл. 16, ал.1, т.1 от АПК. Предвид изложеното жалбата на Сдружение с нестопанска цел „Съюз на погребалните фирми в Б.“ със седалище в [населено място] е процесуално допустима, тъй като е подадена от юридическо лице с нестопанска цел, създадено въз основа на Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ), вписано в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и осъществява дейност в частна полза – защита на интересите на членовете на Съюза пред държавните органи, органите на местното самоуправление, другите търговци, ЮЛ и ФЛ; създаване на равнопоставеност между частните фирми и фирмите на общините и на държавата при извършването на погребални услуги и обреди и при производството и търговията с траурни потреби; съдействие за повишаването на качеството на погребалните услуги, насърчаване на конкуренцията и противодействие на нелоялната конкуренция при извършването им в условията на пазарна икономика със свободна стопанска инициатива; сътрудничество със сродни с гореизложените международни организации, издигане престижа на професията и усъвършенстване на професионализма в погребалната дейност. С оглед на това С. има качеството на организация по смисъла на §1, т.2 от АПК. Съгласно чл.186, ал.1 от АПК и Тълкувателно решение № 2 от 12.02.2010 г. на ВАС по т.д. № 4/2009 г. юридическите лица с нестопанска цел могат да оспорват подзаконов нормативен акт при наличието на правен интерес, обоснован от предмета на дейност и целите, за които са създадени. С. обосновава правния си интерес от оспорване на текстове от Наредбата с целите, за които е регистрирано, поради което жалбата е допустима.

С подаването на протеста от страна на прокуратурата, присъединен към настоящето дело са предприети действия по защита на обществен интерес, свързан със законосъобразното упражняване правомощията на орган на местното самоуправление – Столичен общински съвет, както и в изпълнение на законови разпоредби. Предвид изложеното следва, че протестът е допустим, тъй като прокурорът притежава процесуална легитимация за оспорване на текстове от подзаконов нормативен акт, подлежащ на съдебен контрол. Въпреки това същият следва да се остави без разглеждане в една негова част, поради това, че с определение на съда от 20.12.2017 г. производството е било оставено без движение и Прокуратурата на РБ е била задължена да внесе по сметка на ДВ такса за обявяване на допълнителния предмет на делото – чл.38 от Наредбата и да представи вносна бележка по делото в 7 дневен срок от съобщението. Уведомлението за това разпореждане е било получено от прокурор Я.Д. на 02.01.2018 г., но по делото не е представена квитанция за своевременно внесена държавна такса. Поради което, производството по делото по отношение на протеста на Прокуратурата на РБ следва да се прекрати на основание чл.158, ал.3 АПК в частта, касаеща оспорването на чл. 38 от Наредбата.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество жалбата и протестът в непрекънатата му част са основателни.

На основание чл. 168 от АПК съдът следва да извърши служебно проверка на законосъобразността на обжалвания подзаконов административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК като за нищожността следи служебно.

Предмет на жалбата са разпоредбите от чл. 33 до чл. 37 от Наредбата за гробищните

паркове и погребално-обредната дейност на територията на СО, които регулират обществени отношения в тази област, както следва:

Чл.33. Въвежда изискване търговци с предмет на дейност извършване на погребални и каменоделски услуги, които отговарят на изискванията на тази наредба да подадат заявление за вписване в информационния масив до Столична община чрез директора на ОП „Гробищни паркове“ или районния кмет, за да работят на територията на общинските гробищни паркове и да бъдат обслужвани от ОП „Гробищни паркове“ или от съответната районна администрация. В същия член – ал. 2 и 3- са посочени съдържанието на заявлението и необходимите документи, които следва да се приложат към него.

Чл. 34. Посочените заявления и документи се разглеждат от комисия, с определен състав, която извършва проверка относно пълнота на представената документация и съответствието ѝ с изискванията на тази Наредба и се произнася с решение, с което предлага на Кмета на Столична община да издаде заповед за вписване в информационния масив на търговците, отговарящи на изискванията за извършване на погребални и каменоделски услуги.

В ал. 2 и 3 се уреждат случаите на отпадане и промяна на обстоятелствата и съответните задължения на търговците и правомощия на комисията в тези случаи.

Чл. 35. Предвижда какво е съдържанието на информационния масив, в който се вписват търговците, предлагащи погребални и каменоделски услуги и съхранението на архива.

Чл.36. въвежда задължение за каменоделските фирми, извършващи услуги на територията на гробищните паркове за всички дейности, осъществявани на територията на Централните Софийски гробища, да вземат разрешение от администрацията на предприятието, а в кварталните гробища - от управителя на съответния гробищен парк.

Чл.37. предвижда статута на Комисията по чл. 34, ал. 1 и нейните правомощия.

С Решение № 13046/03.12.2015 г., постановено от Върховен административен съд на Република Б. (ВАС), по адм. д № 14112/2014 г. съдът е отменил Решение № 5528 от 21.08.2014 г., постановено по адм. д. № 11986/2013г. по описа на Административен съд София – град, троен състав в частта му, в която жалбите на Сдружение с нестопанска цел „Съюз на погребалните фирми в Б.” и [фирма] - [населено място] са били отхвърлени по отношение целите или част от разпоредбите на чл.33, ал. 2, т. 4; чл.33, ал.3, т.4, изр. второ и т.6 и т.7, както и чл.35, ал.1, т.7 от Наредбата за гробищните паркове и погребално-обредната дейност на територията на Столична община, като ВАС е отменил разпоредбата на чл.33, ал.2, т.4 в частта ѝ „... и договор за трудово или гражданско правоотношение”, чл.33, ал.3, т.4, изречение второ, т.6 и т.7 и чл.35, ал.1,т.7 от Наредбата за гробищните паркове и погребално-обредната дейност на територията на Столична община, приета с Р.. № 368 на СОС по Протокол № 107/26.04.2007г., изм. и доп. с Решение № 158 по Протокол № 62/25.03.2010 г. (отм.)

Приетите в настоящата Наредба текстове на чл.33, ал.2, т.4, чл.33, ал.3, т.4, т.7 и т.8 и чл.35, ал.1, т.7 по своето съдържание „дублират” съдържанието на отмените от съда текстове на Наредбата за гробищните паркове и погребално-обредната дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 368 на СОС по протокол № 107/26.04.2007г., изм. и доп. с Решение № 158 по Протокол № 62/25.03.2010 г. (отм.)

Съгласно чл.177, ал.2 от АПК актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила съдебно решение, са нищожни.

Предвид изложеното, настоящият състав следва да обяви нищожността на посочените текстове от Наредбата, а именно: чл.33, ал.2, т.4, чл.33, ал.3, т.4, т.7 и т.8 и чл.35, ал.1, т.7.

По отношение на законосъобразността на останалите оспорвани разпоредби:

На първо място Общинският съвет е орган на местното самоуправление, който се избира от населението на общината и осъществява своите правомощия предвидени в чл. 21, ал. 1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) и други закони, като по аргумент на алинея 2 от горната разпоредба „в изпълнение на правомощията си по алинея 1, общинският съвет приема правилници, наредби и инструкции, решения, декларации и обръщения”. Правната форма на нормативните актове на местните органи са наредбите. Общинският съвет като орган на местно самоуправление на територията на СО, решава самостоятелно въпросите от местно значение.

Съгласно чл.2, ал.2 от Правилник за организация и дейността на СОС (ПОДСОС), СОС се състои от 61 общински съветници. Като решенията по силата на чл. 99, ал.1 от ПОДСОС се вземат с явно гласуване с мнозинство повече от половината от присъстващите съветници. В настоящия случай на 37-то заседание на СОС, проведено на 20.07.2017 г., съгласно Протокол № 37/20.07.2017 г. са присъствали 39 общински съветници (л.272-278). Оспорените разпоредби от Наредбата са приети с решение № 437/20.07.2017 г. на СОС, гласувано на негово заседание на 20.07.2017 г., при наличие на изисквания се заседателен кворум съгласно чл.27, ал.2 от ЗМСМА във връзка с чл.99, ал.1 от ПОДСОС - присъстват повече от половината общински съветници, като приемането е станало с гласовете на 56 от присъствалите общински съветници (протокол за поименно гласуване на л.278), а не както е посочено в Протокол № 37/20.07.2018 г. от общ брой на общинските съветници 61. По този начин съдът счита, че е спазено изискването на чл. 27, ал.3 от ЗМСМА. По изложените съображения оспорения подзаконов нормативен административен акт е издаден от компетентен орган.

Настоящата съдебна инстанция приема, че актът е издаден в изискуемата форма. Процедурата по издаване на действащите в страна нормативни актове е уредена в ЗНА. В чл. 8 от ЗНА се дава право на всеки Общински съвет да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредените от тях обществени отношения с местно значение. Независимо от обстоятелството, че действието на тези актове се ограничава само върху територията на съответната община, при съставянето и приемането им следва да се спазват изискванията, заложи в ЗНА. Наредбата е публикувана на интернет страницата на СОС, т.е от формална страна е спазена изискуемата процедура по чл. 78, ал.3 от АПК във връзка с чл.37, ал.3 от ЗНА.

Не са допуснати и нарушения на административнопроизводствените правила, което да обосновава незаконосъобразността на оспорените с жалбата разпоредби.

При приемането на обжалваните разпоредби от Наредбата същите не са съобразени с изискванията за съответствието им на материален закон от

по-висок ранг, поради което тези норми се явяват незаконосъобразни.

Чл. 4, ал.1 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (ЗОАРАКСД) предвижда, че лицензионен и регистрационен режим за извършване на стопанска дейност, както и изискване за издаване на разрешение и удостоверение или за даване на уведомление за извършване на отделна сделка или действие, се установяват само със закон. Същевременно ал.2 доразвива предходната разпоредба като урежда, че всички изисквания, необходими за започването и за осъществяването на дадена стопанска дейност, както и за извършването на отделна сделка или действие, се уреждат със закон.

От цитираното по-горе съдържание на оспорените текстове - 33, ал.1, чл.33, ал.2, чл.34 и чл.36 от Наредбата съпоставени с чл.4 от ЗОАРАКС несъмнено се налага изводът, че с тях се въвежда **регистрационен и разрешителен режим** на територията на Столична община спрямо фирмите, упражняващи траурна и погребална дейност, и каменоделски услуги. Безспорно, както бе споменато и по-горе Наредбата не е издадена въз основа и в изпълнение на нормативен акт от по-висока степен, доколкото към настоящия момент не е гласуван закон, който да урежда обществените отношения, свързани с осъществяването и упражняването на погребална и обредна дейност и каменоделски услуги. С оспорените текстове от Наредбата, цитирани по-горе се въвежда по незаконосъобразен начин регистрационен и разрешителен режим спрямо лицата, извършващи траурна погребална дейност и каменоделски услуги, въпреки допуснатата празнота в законодателството.

Макар да са определени като процес на „вписване в информационен масив” несъмнено посочените разпоредби от Наредбата са в противоречие с чл. 4, ал. 1 от ЗОАРАКСД. Съдържанието на чл.36 от Наредбата сочи, че без да има законодателно основание се въвежда едновременно регистрационен и разрешителен режим, което от своя страна е в противоречие с чл.4, ал.2 от ЗОАРАКСД, по силата на който всички изисквания, необходими за започването и осъществяването на дадена стопанска дейност, както и за извършване на отделна сделка или действие, се уреждат със закон. В случая Наредбата за гробищните паркове и погребално-обредната дейност на територията на СО е приета, както е посочено и в мотивите на Решение№ 437 от 20.07.2017 г., поради липса на Закон за погребалната дейност, с който да се регулират обществените отношения, свързани с траурно-обредната дейност, управлението на гробищните паркове и статусът на лицата, които могат да извършват траурно-обредни услуги. По силата на чл.76, ал.3 от АПК във вр. с чл.8 от ЗНА и чл.22, ал.1 от ЗМСМА в изпълнение на предоставените му правомощия, Общинският съвет е овластен да издава административни актове, сред които и нормативни административни актове под формата на Наредби, но в съответствие с нормативни актове от по-висока степен. Както бе споменато разпоредбата на чл. 75, ал.2 от АПК предвижда, че нормативните административни актове се издават по прилагане на закон или подзаконен нормативен акт от по-висока степен.

Наредбата не е издадена въз основа и в изпълнение на акт от по-висока степен. Обжалваните разпоредби уреждат по недопустим начин обществени

отношения, които подлежат на регулиране посредством нормативен акт с ранг на закон. Съгласно чл. 15, ал.1 от ЗНА нормативният акт, какъвто е посочената наредба, следва да отговаря на разпоредбите на актове от по-висока степен.

Нормите на чл.75, ал.2 и чл.76, ал.1 и ал.2 от АПК са идентични с тези на чл.2, чл.3, ал.1, чл.7, ал.2 и чл.8 от ЗНА, като прогласяват забраната да се уреждат с наредба обществени отношения, които не са уредени със закон или са уредени вече с нормативен акт от по-висока степен, т.е. налице е и забрана за тяхното преуреждане.

По тези аргументи възражението на жалбоподателя за противоречие на Наредбата на чл. 4, ал.1 от ЗОАРАКСД се явяват основателни.

Предвид изложеното оспорените текстове от Наредбата - чл.33, ал.2, т.4, чл.33, ал.3, т.4, т.7 и т.8 и чл.35, ал.1, т.7 следва да бъдат обявени за нищожни, а останалите от чл. 33 до чл. 37 с изключение на чл.33, ал.2, т.4, чл.33, ал.3, т.4, т.7 и т.8 и чл.35, ал.1, т.7 следва да бъдат отменени като незаконосъобразни.

По делото са направени искания за присъждане на разноски от страна на процесуалния представител на жалбоподателя и от страна на процесуалния представител на присъединилите се заинтересовани страни. Предвид изхода на спора, направените от страните искания за присъждане на разноски се явяват основателни. Те съставляват: **1.** За Сдружение „Съюз на погребалните фирми в Б.“ заплатена държавна такса в размер на 50.00 (петдесет) лв.; 40, 00 (четиридесет лева) лв. такса за обнародване в Държавен вестник и 1000 (хиляда) лв. платено адвокатско възнаграждение или общо 1090 (хиляда и деветдесет) лева; **2.** За процесуално представителство на заинтересованите страни – [фирма] и [фирма] от адв. М. в размер на по 500 (петстотин) лв. за всяка от фирмите или общо 1000 (хиляда) лв. От страна на процесуалния представител на ответника е направеното възражение за прекомерност на заплатените адвокатски възнаграждения по реда на чл. 78, ал.5 от ГПК. Настоящият състав счита възражението на ответника за прекомерност на заплатените адвокатски възнаграждения за неоснователно. Съгласно чл.8, ал.3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 500 лв. В случая възнаграждението на процесуалния представител на жалбоподателя и на заинтересованите страни е в допустимите граници и не надвишава двойния размер на възнаграждението посочено в чл.8, ал.3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения. По изложените съображения Столичен общински съвет следва да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 1090 (хиляда и деветдесет) лева и разноски в размер на по 500 (петстотин) лв. на всяка от заинтересованите страни – [фирма] и [фирма] за процесуално представителство от адв. М.

Воден от горното на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173, ал.2 АПК VI тричленен състав на АССГ

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ протеста на заместник градския прокурор при Софийска градска прокуратура срещу разпоредбата на **чл.38** от раздел V на Наредба за гробищните паркове и погребално обредна дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 437/20.07.2017г. на Столичен общински съвет при Столична Община, съгласно протокол №37/ 20.07.2017г. и **ПРЕКРАТЯВА** в тази част производството по делото.

ОТМЕНЯ разпоредбите на чл.33 - чл.37 от раздел V на Наредба за гробищните паркове и погребално обредна дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 437/20.07.2017г. на Столичен общински съвет при Столична Община, съгласно протокол №37/ 20.07.2017г. с изключение на разпоредбите на чл.33, ал.2, т.4, чл.33, ал.3, т.4, т.7 и т.8 и чл.35, ал.1, т.7 от раздел V на Наредба за гробищните паркове и погребално обредна дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 437/20.07.2017г. на Столичен общински съвет при Столична Община, съгласно протокол №37/ 20.07.2017г.

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНИ разпоредбите на чл.33, ал.2, т.4, чл.33, ал.3, т.4, т.7 и т.8 и чл.35, ал.1, т.7 от раздел V на Наредба за гробищните паркове и погребално обредна дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 437/20.07.2017г. на Столичен общински съвет при Столична Община, съгласно протокол №37/ 20.07.2017г.

ОСЪЖДА Столична община да заплати в полза на Сдружение с нестопанска цел „СЪЮЗ НА ПОГРЕБАЛНИТЕ Ф. В Б.“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място]-1202, район „С.“ – СО, кв.О., [улица], ет.2, ап.3, сумата от 1090 (хиляда и деветдесет) лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати в полза на „РИТУАЛ“ – Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], вх.Б, ет.3, ап.15, сумата от 500 (петстотин) лева – разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати в полза на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Студентски“, [улица], ет.6, сумата от 500 (петстотин) лева – разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република Б. **в 7-дневен срок в частта, имаща характер на определение и в 14-дневен срок в останалата част** от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

Решението да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК при неподаване на касационна жалба или протест или ако те са отхвърлени.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.